

*Drept program*

*Adevărul ilustrat* nu are pretențiunea să regenereze literatura și arta românească. El și-ar simți atinsă ținta dacă ar putea reuși să fie icoana nepărtinitoare și fidelă a vieții noastre literare și artistice.

*Adevărul ilustrat* nu aduce nici o soluțiune literară și nu aparține nici unei școli. E o tribună absolut literară, de pe care orișicine are talent va putea vorbi. Pentru noi ar fi cel mai mare succes dacă am putea grupa în jurul acestei publicațiuni, pe terenul ei absolut neutru, pe toți acei pe care azi îi desparte ura și deosebiri de proceduri sau antipatii personale.

Coloanele noastre sînt deschise absolut tuturor.

*Adevărul ilustrat*, pe lîngă partea beletristică, își propune încă vulgarizarea artei, punîndu-o la dispoziția tuturor.

La noi, unde gustul artistic aproape că nu există, unde muzee nu avem de loc, unde grozavele cromolitografii țin locul tablourilor de artă, e o absolută nevoie de a cultiva gustul public, dîndu-i, în marginile puțințelor artei noastre tipografice, opere cu adevărat artistice, fie originale, fie copiate după artiști renumiți, și, pe deasupra de toate, așa de ieftine ca să poată pătrunde cît mai adînc în masele populare.

*Adevărul ilustrat* va mai încerca să facă cunoscute figurile marilor oameni ai străinătății și figurile marcante ale Țării Românești.

Iată scopul care ne propunem a-l aduce la îndeplinire. Depinde de publicul român să ne arate dacă această publicație are rațiunea de a exista.

(*Adevărul ilustrat*, an I, 1895. nr. 1 din 6 martie, în *Presa literară românească*, I, ediție în două volume, note, bibliografie și indici de I. Hangiu, cu o introducere de D. Micu, EPL, București, 1968, p. 437)